

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2003

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Igen står et nyt år for døren, et skudår oven i købet: 366 dage, 8.784 timer – mere end 500.000 minutter. Man bliver helt forpustet bare ved at tænke på det. Året bliver jo næsten opbrugt, før det er begyndt, ved sådan at stilles op i tal. Arbejdstid, fritid, ja sågar kvalitetstid prøver vi at sætte i system for at nå alt det, vi skal, og alt det, vi burde gøre - og så noget af det, vi allerhelst vil have tid til.

Vi savner den roligt fremadskridende tid, hvor årstiderne veksler med hver sit ansigt, sine gøremål, hvor uge lægger sig til uge, og månederne følger på hinanden i en rolig rytme. Sådan føles det bare ikke nu om stunder. Vi lever i en tid, hvor der kommunikeres som aldrig før. Uanset, hvor vi er, kan vi få en besked igennem angående vort arbejde, og vi kan sende en hilsen til den anden side af jordkloden og få svar næsten med det samme. Afstandene er ophævet, vi kan holde kontakt, og det går så dejlig hurtigt.

Den nye teknik giver os hidtil uanede muligheder. Men på et væsentligt punkt kommer den til kort. Selv nok så mange e-mails og SMS-beskeder, og hvad det nu alt sammen hedder, kan ikke erstatte den personlige kontakt, det menneskelige nærvær. Vi bliver let så opslugte og fortravlede, at vi glemmer, at der også skal være tid til at være sammen, til at tale sammen.

Meget er sket, siden det sidst var nytårsaften, i verden som helhed, i Danmark og for hver enkelt af os. Mere end nogensinde mærker vi, at begivenhederne i verden omkring os berører os alle, og at vi ikke lever isoleret her i landet.

I det år, der er gået, er der sket meget, som har sat sindene i bevægelse. Krigen i Irak, hvori også Danmark har deltaget, spørgsmål på den hjemlige dagsorden og begivenheder fra vores fjernere eller nærmere fortid har affødt diskussioner, som kan være nok så skarpe. Det overrasker os måske lidt, for her til lands har vi nok tradition for at sige vores mening, men helst sådan, at vi også kan blive enige.

For tiden er det, som om meningerne brydes om næsten alle forhold i samfundet, store såvel som små.

Men er det nu så ilde en gang imellem at sige sin mening uden at lægge fingrene imellem? Det kan klare begreberne både for én selv og over for andre, og det kan rense luften, når følelser og tanker får lov at komme frem. Man skal ikke give køb bare for at få ro. Der, hvor det virkelig gælder, skal der klare linjer til; for gensidig respekt opnår man bedst, når man også véd, hvad alle parter står for. Først her kan virkelig samtale begynde.

Men det er vigtigt, at det netop bliver sam-tale: at tale sammen, at lytte til den anden part, så at det ikke bliver to enetaler mellem døve, hvor enhver holder på sit og ikke opfatter, hvad den anden har at sige, fordi man tror at vide det på forhånd. For den anden parts meninger kunne jo have forskubbet sig, bare lidt; og det kunne jo være, at man selv tog fejl. Man kan sagtens komme ud for at være enig med én, som man aldrig havde forventet at dele opfattelse med.

Den åbenhed, som vi bør udvise over for andre meninger, skal vi huske også at vise over for andre mennesker, helt uanset om de giver sig til kende eller forholder sig tavse. For det er ikke enhver givet let at finde ord og dermed blive hørt. De fleste mennesker har så meget mere i sig, end vi forestiller os; det berigende ved samtale er jo, at vi får øre for de mange forskellige klange, som ethvert menneske rummer. Mange spændinger i dagens samfund stammer måske netop fra de samtaler, som aldrig finder sted.

Danmarks internationale engagement medfører, at mange danske gør tjeneste i verdens brændpunkter, eller hvor katastrofen har ramt. Det gælder forsvar og politi såvel som dem, der er med i nødhjælpsarbejde. Jeg sender dem alle en varm nytårshilsen med tak for deres indsats og offervilje. De nyder stor anerkendelse overalt, og vi herhjemme kan godt være stolte af dem.

Rundt omkring i næsten alle jordens egne bor der danskere eller mennesker af dansk oprindelse. Til daglig er de travlt optaget af det, der omgiver dem, men her ved jule- og nytårstid går deres tanker måske tilbage til det Danmark, de forlod, eller som de véd, at de har rod i. De skal vide, at vi herhjemme også tænker på dem, og jeg ønsker dem et godt nytår. Det samme gælder de danske syd for grænsen. Lige dybt forbundne med Danmark som med den egen, de bebor, nyder de stor respekt, og jeg sender dem mine varmeste hilsener.

Et godt nytår ønsker jeg for Færøerne og det færøske folk; overalt hvor jeg møder færinger eller får øje på det færøske flag, fører det altid mine tanker til de øer i det store hav, som jeg holder så meget af.

Til sommer vil Prinsen og jeg på ny besøge Grønland, og vi glæder os over, at Kronprinsparret vil gøre rejsen med. Med et 'på gensyn' ønsker jeg et godt nytår for Grønland og det grønlandske folk.

Selv en nytårsaften går verden ikke i stå. Der er mange funktioner i samfundet, som stadig må holdes gående. Derfor sender jeg en særlig nytårshilsen til enhver, som til vands, til lands eller i luften passer deres dont ganske som sædvanlig. Dem skylder vi alle en tak.

Vi har netop fejret jul, og i aften skyder vi nytår ind med bulder og brag. Vi har været sammen i familien og med gode venner; overalt har der været lys og glade ansigter. Disse dejlige dage, hvor går de hurtigt! Men for den ensomme, den glemte, den isolerede er det årets tungeste tid, der slæber sig af sted som én uoverkommelig, klæbrig masse, ikke til at skelne fra årets øvrige uger og måneder. Et nyt år; javel, vi skal skrive 2004, men gør det en forskel? Jo, måske det kunne gøre en forskel, hvis vi tænkte os om. Hvis vi forsøgte at gøre noget for hinanden, at tale med hinanden, at lægge mærke til, hvem der er blevet til overs, og vise dem, at vi respekterer dem og også gerne vil drage dem ind i vores travle dagligdag.

Prinsen og jeg og hele vor familie har meget at sige tak for i det år, der er gået. Vi har overalt mødt så megen varme og hjertelig medleven i al vor færden, og særlig i forbindelse med Kronprinsens forlovelse. Det er en begivenhed, som for altid vil præge mindet om det forgangne år, og som får os til at se frem til 2004 med glad forventning.

Jeg véd, at jeg har hele min familie med mig, store som små, når jeg nu ønsker et godt nytår med tak for det gamle og med ønsket om, at det må blive et godt år for vort land og for hver enkelt, og at 2004 må bringe nyt håb også for dem, der føler sig mest forladt.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2003>